

300 30. St. 1

Mr 359

IO. HERMANNVS BENNER

D. ET PROF. THEOL. ORD. AC PAEDAGOGIARCHA
ACADEMIAE H. A. RECTOR

Q. HORATIVM FLACCVI

Carm. lib. 1. od. XIII. v. 1. 2.

A
PRAECIPITI CENSURA
RICHARDI BENTLEII

ANGLI

VINDICAT

VI. ALVMNI ILLVSTR. PAEDAGOGII GISSEN
IN ACADEMIAM TRANSMITTVNTVR.

GISSAE

EX OFFICINA IOANNIS MVLLERI.

GYMNE HALD.

EXCEN.

THEOD. SCHMID.

L. 57

2742

P.

§. I.

Quam lubrica sit & praeceps ad lapsum via, si quis ad bonos scriptores emaculandos, non alia quam ingenii sui lucerna instructus, nullis tabulis & monumentis adiutus, quin & his omnibus, quae suppetunt, abiectis ac damnatis, adgrediatur; iterum BENTLEIUS exemplo suo comprobabit. HORATIVUS Romanum quendam adolescentem, perditissimum hominem, inque sedas libidines proicctum, ficto TELEPHI nomine compellat *Carm. lib. I. od. XIII. v. 1.* eidemque cerea tribuit brachia

Telephi

Cervicem roseam, cerea Telephi

Laudas brachia.

§. II.

Temperare suae falei non potuit, criticorum perspicacissimus, quin vocabulum cerea, plane demeteret, substituto in eius locum *alepna*. In modum: lactea brachia. Rationem, qua sit ad eam rem adductus, accipe: Omnes opinor, quotquot hodie extant membranæ in ea lectione (prisca videlicet & vulgata, quae cerea exhibet) consentiunt, firmatque SERVIVS ad Virgil. eclog. II. *adam cerea pruna*) aut cerei coloris, aut mollia. Horatius, cerea Telephi laudas brachia. Iure tamen displicuit Iulio Scaligero: cuius verba haec sunt: Cum dixit roseam cervicem, cerea brachia colorem quoque indicare suspicabimur; sicut apud poetam cerea pruna: profecto plus sapiat lactea. Interpretes quidem in omnes partes se versant, & illud cerea, quasi re vera cereum esset, in quoscunque volunt sensus stectum finguntque, ut auctorem suum vel defendere vel excusare videantur: sed laterem plane lauant. Quid enim? an cerea de colore interpretantur? at sedita res est color stauus in brachiis, qualia sunt ictericorum. OVID. *Pont. l. 10.* cum morbo laborabat,

Parvus in exiles succus mihi pervenit artus.
Membraque sunt cera pallidiora nona.

An cerea sunt pulcra, tanquam quae in cereis imaginibus videmus, ut VIRGILIUS cervicem marmoream *Georg. IV. 523.* & manum MARTIALIS *VIII. 56.* habent. At qui illic marmorea est candida, & colorem notat non figuram, *Hor. l. 19.* Lucret. *II. 764.* An igitur cerea brachia sunt lenta & mollia, ut Noster *Epod. XV.* Lentis adhaerens brachiis? sed & hoc nihilo magis sanum est. Quamvis enim cera mollis est & tactus cedit, vestigium tamen impressum servat, ut solet hydropicorum caro, qua nulla turpior imago est. Quodsi aut horum villo, aut alio quouis sensu, recte dici possent cerea brachia; imprudenter tamen, ut vere Scaliger observavit, post

17 W B 127

11

576

roseam cervicem cerea brachia nominaverit Noster, ne forte lector utrumque epitheton de colore suspicetur dictum, & pro formoso luridum Telephum imaginetur.

§. III.

Quid igitur fiet? Bene sit vetustissimo Grammatico, Flavio Capro, qui solus rem impeditam solvit, & Horatium omni culpa liberat. Is narrat p. 2242. ut inter se differant lactans, lactens, lacteus. Lactans, inquit, qui decipit. Lactens, lacte abundans, velut lactens ficus, Lucilius: lactentia coagula cum melle bibi. Lactea candida sunt, ut LACTEA LAUDAT BRACHIA dicit Horatius. Haec opportunissime sane Caper. - - Quid autem dubitamus, tam bono auctore, genuinam lectionem agnoscere?

- - lactea Telephi
Laudas brachia?

De lacteo collo postea VIRGILIVM aduocat *Aen. X. 137. VIII. 660.* & NEMESIANVM *II. 80.* Addit, candorem perpetuo laudari in brachiis, idque ex OVIDIO comprobatur.

§. IV.

Haec fusius, quam velim, describi oportuit. Nunc pro re pauca. Primo quotquot vel manu descripti vel aere deformati codices inveniuntur, miro consensu cerea ponunt. Quamobrem ab ista lectione haud recedendum fuit. Deinde CAPER grammaticus frustra, nisi fallor, aduocatus est. Non enim ignorabat clarissimus BENTLEIVS, quae sit in hoc genere grammaticorum fides & auctoritas. Sensum saepe scriptorum, non verba recitant, neque raro memoria falluntur. Quam multi sint in ea re lapsus illorum hominum, dici non potest; atque simile quiddam hic obtinet, illi *patrum*, quos vocant *ecclesiae*, consuetudini, qui multa sacri codicis oracula non verbis, sed ex mente scribentis, interdum & praeter illam, recensent. Neque tamen aequo praecipuus quisquam tenior esse debet, qui talibus & *patrum* locis, refingere libros sanctiores villo pacto conetur. De latinorum grammaticis non nihil attingam: MARIUS PLOTIVS *de metris p. 2662.* ex HORATHI *Od. IV. lib. 1.* ita recitat: *Iam Cytherea choros venus dat:* cum in HORATIO sit: *Iam Cytherea choros ducit venus.* Idem *pag. 2663.* ex eadem *Oda, vssit,* pro *vrit,* exhibet; in quo tantum est, ut acquiescat BENTLEIVS, ipse *ut vssit* potius quam *vssit*, rescribat. Nempe is NOSTRO mos est, ut ipsum quoque grammaticum torqueat, si quando spem avidam frustratus est. Addam e QVINCTILIANO locum VIRGILII *eclog. I. vbi siluestrem Musam,* memoria male fretus, in *agrestem* commutat. Quis ideo MARONI manus iniiciet, & propter QVINCTILIANVM memoria peccantem, ipsum quoque carminis auctorem peccare iubeat? Et cur quaeſo BENTLEIVS eosdem increpuit grammaticos, coniecturae nimirum suae parum fauentes? MARIVM dico VICTORINVM, cum is ex *Ode XXI. aestivam umbram pro aura* dedisset. Cur toties reprehenditur in eadem culpa SERVIVS? e quo id vnum hic memoro, quod e *carmine saeculari HORATHII, scholiis ad eclogam Virgilii IV.* haec, memoriae vitio, retulit: *Sine te Lucinam probas vocari, seu te penitus Lunonem.* I nunc & HORATIVM ita iube nugari. Quid? quod CAPRO occurrat SERVIVS, & pro vulgata lectione propugnat. Quo iure CAPER, eodem SERVIVS vtetur. Haecenus vtriusque par sit laudatoritas. Verum, si ad SERVIVM tanta nubes accedat testium, qui vel manu exaratos, vel typis excusos FLACCI dedere codices: quid tum de CAPRO fiet? Bene sit SERVIO, qui veram nobis HORATHI lectionem servauit, obtulis CAPRA cornibus, quibus illam impetit recentior ARISTARCHVS.

§. V.

§. V.

Alterum addemus. *Cereæ brachia omnino sunt candida.* Profecto leue putandum est, quod vir tantus aduersum hanc *notionem* molitur. Fieri non posse arbitrat, ut *niuem* intelligatur quod quis *creuem* dixerit. Quodsi docuerimus, candidum *cereæ* tribui colorem, non video quid cum ratione FLACCO possit obuerti. Euoluat si quis uolet, PLINIVM *hist. nat. lib. XXI. cap. XIV. p. 137. edit. Harduin.* ubi *cera Punica* vocatur *candidissima.* Apud DIOSCORIDEN *lib. II. c. 105.* est *κηρός λευκός.* HESIODVS *theogon. v. 597.* de apibus: *ἡδύστην τε κηρία λευκά, faciunt cellulas cereas albas.* Quibus addi potest OVIDIVS *Fast. lib. I. 186.*

Et data sub niueo candida mella fauo.

Ita namque cum VOSSIANO, ARVNDELIANO, & aliis non nullis recte legitur. Atque notandum, qui fauus hic *niuem*, alibi *candidus* vocatur, OVID. *metamorph. VIII. 674. ff.*

*Hic nux, hic mista est rugosis carica palmis,
Prunaquæ, & in patulis redolentia mella canistris,
Et de purpureis collectæ vitibus vnae.*

CANDIDVS in medio FAVVS est.

Mel vero in fauo suo, in mensis poni solitum, testis est PETRONIVS *cap. XXXV. p. 149. edit. BYRMANNI,* qui & ad OVIDII locum modo monstratum, consuli potest. Verba PETRONII sunt ista: *In medio autem cespes cum herbis ex-cisus fauum sustinebat.*

§. VI.

Haec ad praesens institutum sufficiant. Superest, ut supremum diligentiae probatique cultus testimonium lubentius impertiamus optimae spei adolescentibus. qui in illustri Paedagogio, quod Giffae floret, hoc verno examine peracto, dignissimi sunt reputati, quos academicae libertati transcribamus. Quae res sollempni ritu, Decano philosophici ordinis spectatissimo, DOM. IO. FRID. AYRMANNO, die XII. Cal. Apriles, praesente amplissimo PHILOSOPHORVM SENATV, contentus inter musicos perageretur.

Nomina sunt ista:

- Philippus Melchior Sieber, Giffensis.
- Iustus Bernardus Creutzer, Lutzellindanus.
- Ge. Conradus Steinberger, Giffensis.
- Ge. Balthasar Schvvan, Giffensis.
- Paullus Henricus Scheuffler, Rotenburga Hassus.
- Io. Henricus Graner, Freisburgensis.

Quos quemadmodum idoneos academiae nostrae ciues fore speramus: ita serenissima musis nostratibus fata, reique per Hassiam scholaisticae meliorem fortunam precamur. Giffae X. Calend. Apriles

clō 10CCXLII.

ue
eri
dfi
ne
ap.
O-
iōi
st.
ur.
ta-
ap.
m,
ex-
hili-
pet
no
cri-
no
ffi-
ur.

ULB Halle 3
006 346 758

300 300.100
Mr 359

IO. HERMANNVS BENNER
D. ET PROF. THEOL. ORD. AC PAEDAGOGIARCHA
ACADEMIAE H. A. RECTOR

Q. HORATIVM FLACCVI

Carm. lib. 1. od. XIII. v. 1. 2.

A
PRAECIPITI CENSURA
RICHARDI BENTLEII
ANGLI
VINDICAT

VI. ALVMNI ILLVSTR. PAEDAGOGII GISSEN
IN ACADEMIAM TRANSMITTVNTVR.

GISSAE
EX OFFICINA IOANNIS MVLLERI.

GYMNASIUM

EXCERPT

THEOD. SCHEIDT

359

1742

Pr.

